

T 155244

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา “พุทธวจนะในธรรมบท” ฉบับ พิมพ์ครั้งที่ ๙ ของเสฐียรพงษ์ วรรณปก ด้านเนื้อหาคำสอน และวิธีการนำเสนอเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่าเนื้อหาคำสอนแบ่งได้เป็นคำสอนที่เหมาะสมสำหรับสอนพระสงฆ์และคำสอนที่ฆราวาสควรนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คำสอนที่เหมาะสมสำหรับสอนพระสงฆ์ มี ๓ เรื่อง คือ ๑. คำสอนเรื่องความประพฤติที่เหมาะสม การสำรวมอินทรีย์ และการปฏิบัติเพื่อความเลื่อมใสศรัทธาของมหาชน ๒. คำสอนเกี่ยวกับการละสังโยชน์พบเพียง ๘ ข้อ จากสังโยชน์ทั้งสิ้น ๑๐ ข้อ คือ สกกายทิฐิ วิจิกิจฉา สีลัพพตปรามาส กามฉันทะ ปฏิฆะ มานะ อุทธัจจะ และอวิชชา ไม่ปรากฏคำสอนที่เกี่ยวกับรูปราคะ และอรุปราคะ ๓. คำสอนเกี่ยวกับความไม่ประมาท

คำสอนที่ฆราวาสควรนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มี ๔ เรื่อง คือ ๑. คำสอนเรื่องกฎแห่งกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ความแตกต่างระหว่างกรรมดีและกรรมชั่ว ๒. คำสอนที่สอดคล้องกับหัวใจพระศาสนา คือ ให้ละเว้นความชั่ว ทำแต่ความดี ทำจิตใจให้บริสุทธิ์ ๓. คำสอนเกี่ยวกับความประพฤติส่วนบุคคล กิจที่ตนพึงกระทำ ๔. คำสอนเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การเลือกคบมิตร และความประพฤติอื่น ๆ เพื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

วิธีการนำเสนอเนื้อหา “พุทธวจนะในธรรมบท” ของ เสฐียรพงษ์ วรรณปก ได้แก่ การใช้ภาพพจน์อุปมา อุปลักษณ์ การใช้ภาวะแย้ง การกล่าวซ้ำ การใช้สัญลักษณ์ และการใช้สัมผัส การนำเสนอเนื้อหาด้วยวิธีดังนี้ทำให้ “พุทธวจนะในธรรมบท” ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๙ ของ เสฐียรพงษ์ วรรณปก มีสำนวนภาษาสละสลวย ดึงดูดใจผู้อ่าน

TE 155244

The goal of this thesis is the study of Buddha's words including the Buddha's teachings and their contextual concepts, in a translation of the Dhammapada by Wannapok. The main subject matter of Buddha's words in Sathienpong Wannapok's translation can be divided into two general categories: *words for monks* and *words for ordinary people* that can be applied in their daily life.

Words for monks include: (1) words for proper behavior and practices for gaining faith and respect of people; (2) words for eliminating *Samyojana*. Of the latter, only 8 out of 10 items could be found, which are: *Sakkāyadiṭṭhi* (false view of individuality), *Vicikicchā* (doubt), *Sīlabbataparāmāsa* (adherence to rules and ritua's), *Kāmarāga* (sensual lust), *Paṭigha* (repulsion; irritation), *Māna* (conceit; pride), *Uddhacca* (restlessness), and *Avijjā* (ignorance). Not found were: *Rūparāga* (greed for material possessions; attachment to realms of form), and *Arūparāga* (greed for immaterial possessions; attachment to formless realms); (3) words for awareness.

Words for people to be applied and used in daily life include: (1) The Law of Karma. This is to show that doing good begets good and that bad deeds beget bad and to show the differences between the two. (2) The Buddhist core teachings, which are: to avoid evil deeds, cultivate goodness and to purify one's mind. (3) Teachings for individual behavior and proper practices. (4) Teachings for association with others, social norms, how to choose good friends, and how to live happily and peacefully in society.

The study of presentation and textual concepts in Sathienpong Wannapok's translation of the Buddha's words in the Dhammapada found that the usage of simile, metaphor, antithesis, repetition, symbols and rhyme supports the ideas of the text well, and allows for easy comprehension as well as a memorable impression upon the reader.